

Av. Güney Dinç

“Söz konusu maddeler toplumsal dinamiği dondurmaktadır.”

DEMOKRASİLERDE her düşünce özgürce tartışılıp örgütlenebilmelidir. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan TCK'nın 141. ve 142. maddeleri toplumun gelişmesini engelleyen ayak bağları durumuna gelmiştir. İçte ve dışta, bu sıkıntı çok belirgin biçimde görülmektedir. 1946'dan beri siyasal iktidarların seçimle yenileneceği benimsendiğine göre, halka engeller koymanın anlamı yoktur.

Söz konusu maddeler toplumsal dinamiği dondurmakta, yeni gelişmelere set çekmektedir. Siyasal partiler arasındaki yarışmayı hantallaştırmakta, seçim dönemlerini fakirlik edebiyatına dayanan slogan gösterisine dönüştürmektedir. Görünüşe göre,

tek sınıf egemenliğini önlemeyi amaçlayan bu maddeler, aslında, çoğunluğu azınlığa bağımlı kılmaktadır. Böylece dengesiz sınıfsal baskıların kaynağı olmaktadır.

Demokrasiden korkmamak gerekir. Bir başka deyişle, yasaklar üzerine demokrasi kurulamaz. Toplumsal denetim yetersiz kalırsa, öz bir yana bırakılarak, toplum, her gün yeni biçimler edinen geleneksel kavgalar arasında bocalamaya itilir. Tutucu politik akımlar kısa dönemde bu belirsizlikten önemli yararlar sağlasalar bile, gelişmenin engellenmesi tüm ulusun yoksullaşmasına neden olur.

Elbette uluslararası düzlemdeki çelişki de önemlidir. Geliş-

meler gösteriyor ki, bu konu çözülmeyen Batı'yla bütünleşme girişimlerinden olumlu sonuç almak olanaksızdır. Salt bu amaçla yasalarda bazı yumuşatmalar beklenebilir. Ancak sorun halkın ve onların sözcüsü olan siyasal partilerin demokrasiyi algılayıp özümleme düzeyleriyle doğrudan bağlantılıdır. Kesintisiz, yönlendirilmesiz halkın etkinliğinde sağlıklı bir demokrasiyi kurulumlaştırmak için, TCK 141. ve 142. maddelerle birlikte bilinen tüm yasal engellerin kaldırılması zorunludur.